

עפ"ת 21114/07/19 - יוסף נח פראנק נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים
בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 21114-07-19 פראנק נ' מדינת ישראל

לפני	כבוד השופט מרדכי כדורי
מערער	יוסף נח פראנק
נגד	
משיבה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד עמרי כהן מפרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)

פסק דין

1. לפני בקשה שהגיש המערער להאריך את המועד להגשת ערעור על החלטתו של בית המשפט לתעבורה בירושלים (כב' השופט ש' זוכוביצקי-אורי) מיום 5/3/2019 בתיק תת"ע 1727-08-18, בה דחה את בקשת המערער לדון מחדש באישום נגדו.

2. לבית המשפט קמא הוגש כתב אישום המייחס למערער עבירה של עקיפה או ניסיון עקיפה של רכב תוך חציית קו הפרדה רצוף, בניגוד לתקנה 47(ה)(5) לתקנות התעבורה תשכ"א-1961. בדיון שהתקיים ביום 20/1/2019 קרא בית המשפט למערער את כתב האישום. בתחילה טען המערער שהשוטר כנראה טעה בזיהוי, וביקש לקבוע את התיק להוכחות. בהמשך הדיון הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון לפיו המערער יודה וירשע, והצדדים יבקשו שביהמ"ש יגזור עליו פסילה על תנאי וקנס בסך 750 ₪. בית המשפט קמא מצא שלא לסטות מההסדר, הרשיע את המערער והטיל עליו את העונשים להם עתרו הצדדים.

3. ביום 5/3/2019 הגיש המערער בקשה לבית המשפט קמא בה טען, כי הסכים להסדר הטיעון מאחר שבגזר הדין לא צוינו נקודות. עתה, לאחר שהוזמן לשיעורי נהיגה מונעת, הוא מבקש "לערער חזרה על הדו"ח".

בו ביום דחה בית המשפט קמא את הבקשה. בהחלטתו ציין, כי המערער הודה בכתב האישום לאחר שהסדר הטיעון הוסבר לו והוא הבין אותו, וכי רישום ניקוד על ידי רשות הרישוי אינו עונש ואינו מהווה חלק מהסדר הטיעון.

4. ביום 9/7/2019 הגיש המערער ערעור על ההחלטה האמורה, בו טען כי לא נהג ברכב באמצעותו בוצעה העבירה וכי לא ידע שהרשעתו תביא לכך שיקבל 10 נקודות.

בהחלטה מיום 10/7/2019 הבהרתי כי הערעור הוגש לאחר המועד הקבוע בדין להגשתו. מכאן הבקשה שלפניי.

5. בבקשתו טוען המערער כי אין לו עורך דין, כי לקח לו זמן לברר איך מערערים ואיזה טפסים צריך, כי הערעור שלו מוצדק וכי לא מגיע לו עונש.

6. בפסיקה נקבע כי חרף נטייתו של בית המשפט שלא להחמיר עם נאשם שהתעכב בהגשת ערעורו, עליו להימנע מלהיעתר לבקשות להארכת מועד חדשות לבקרים באופן שיביא לזילות הוראות החוק ולפגיעה באינטרס של הצד שכנגד וביכולתו של בית המשפט לפעול ביעילות. הובהר בפסיקה, כי גם בדין הפלילי סדר הדין אינו "המלצה" או "רשות" בלבד. בדונו בבקשה להארכת מועד להגשת ערעור יבצע אפוא בית המשפט איזון בין שיקולים שונים העומדים על הפרק בכל מקרה ומקרה. כך, ייבחנו הנימוקים לאיחור בהגשת הערעור, פרק הזמן שחלף מאז המועד האחרון להגשת הערעור, השאלה האם המערער מיוצג באמצעות עורך-דין, הסיכויים הלכאוריים לכך שהערעור יתקבל, האינטרס הציבורי בהכרעה בהליך וחשיבות הזכויות העלולות להיפגע אם לא תינתן ארכה (ראו: פ"פ 660/16 פלוני נ' מדינת ישראל 31/1/2016; ע"פ 4946/07 מקלדה נ' מדינת ישראל 19/2/2009).

7. איזון בין השיקולים האמורים במקרה זה מביא למסקנה לפיה דין הבקשה להידחות.

8. הערעור הוגש באיחור מופלג, העולה על חודשיים ימים.

לא נמצא טעם של ממש לאיחור בהגשת הערעור. טענת המערער לפיה היה עליו לברר איך מערערים ואיזה טפסים צריך אינה מצדיקה את האיחור. דומה כי פרק הזמן הקבוע בדין להגשת הערעור ארוך מספיק לשם ביצוע הבדיקות האמורות, ונראה כי היה בידי המערער להגיש את ערעורו, המשתרע על פני עמוד אחד בכתב יד, בתוך המועד האמור.

לכאורה, סיכויי הערעור קלושים. המערער הורשע על פי הודאתו שניתנה במסגרת הסדר טיעון. כעולה מפרוטוקול הדיון בבית המשפט קמא מיום 20/1/2019, בית המשפט הסביר למערער את ההליכים, והמערער מצדו הודיע לבית המשפט, כי הוא מסכים להסדר, מבין אותו, מודה בעובדות כתב האישום ומבין שבית המשפט אינו כפוף להסדר. נראה אפוא, על פני הדברים, כי המערער הודה במיוחס לו מרצונו החופשי ולאחר שהבין את משמעות ההודאה.

חיובו של נהג בניקוד בעקבות הרשעתו בעבירת תעבורה נעשה על פי שיטת הניקוד המוסדרת בסעיף 69א לפקודת התעבורה ובחלק ז' לתקנות התעבורה. שיטת הניקוד מאפשרת לקיים מעקב אחר עבירות תנועה, ולהטיל על מבצעייהם אמצעי תיקון, לפי חומרתן המצטברת של העבירות. אמצעי תיקון אינם מהווים עונש, אלא אמצעי שנועד לסייע לנהגים שביצעו עבירות לתקן את התנהלותם בדרכים ולהימנע מלבצע עבירות נוספות.

כך גם עולה מלשונו של סעיף 69א(ג) לפקודת התעבורה, לפיו:

"אמצעי תיקון לפי סעיף קטן (ב) יהיו בנוסף לכל עונש שהטיל בית המשפט על בעל הרשיון בשל עבירה שהרשיע אותו בה."
(ההדגשה אינה מקור)

לנוכח כך שהניקוד אינו חלק מהעונש, בית המשפט אינו נדרש להעמיד נאשם בעבירת תעבורה על כך שהוא עתיד להיות מחויב בנקודות, ובנסיבות רגילות אין בחיוב בנקודות כאמור משום נימוק להתיר למי שהודה והורשע לחזור בו מהודאתו.

9. יישום השיקולים הרלבנטיים מביא אפוא לדחיית הבקשה להארכת המועד להגשת הערעור, הגם שהמערער אינו מיוצג.

מנימוקים אלה אני מחליט לדחות את הבקשה להארכת המועד להגשת הערעור. כפועל יוצא מכך, נדחה בזה הערעור שהוגש באיחור.

ניתן היום, כ"ג תמוז תשע"ט, 26 יולי 2019, בהעדר הצדדים.